

قاتل عفو شده باز هم جنایت کرد دست به جنایت زد

چهارم بهمن ماه وقوع یک درگیری در خیابان مرتضوی به کلانتری ۱۰۸ نواب اعلام شد. مأموران پس از اعزام به محل، مرد ۵۴ ساله‌ای به نام محسن را دیدند که با یک شال گردن در حال خفه کردن پسرش به نام محمدعلی است. محسن توسط مأموران دستگیر شد اما پسرش در راه انتقال به بیمارستان جان باخت. در تحقیقات مشخص شد متهم در سال ۱۳۹۰ پس از مصرف شیشه و درگیری با همسرش به نام مهناز ۴۰ ساله، او را با ضربات چاقو به قتل رسانده و با حکم دستگاه قضا به قصاص محکوم شده بود، پس از چندسال و پرداخت ۱۰۰ میلیون تومان و رضایت خانواده مقتول، از زندان آزاد شد. او پس از آزادی از زندان این بار پسر نوجوانش را به قتل رساند. متهم در اعترافات خود گفت: «پسرم، مادرم را اذیت می کرد و او را با عصایش کتک می زد. خسته شده بودم می خواستم مادرم در آرامش باشد. همه چیز در یک لحظه اتفاق افتاد. نیمه های شب بیدار شدم و او را با شال گردن خفه کردم.»

جانیان مجنون

قاتلان همیشه در صحت و سلامت کامل روحی و روانی مرتکب قتل نمی شوند؛ گاهی به دلیل نبود سلامت روانی و بدون این که آگاه به اعمال خود باشند، مرتکب جنایت می شوند که البته تشخیص این مسأله به عهده روانپزشکان و روان شناسان سازمان پزشکی قانونی است. آنها با انجام چند آزمایش تشخیص می دهند که آیا قاتل مجنون است و باید به مرکز روانی منتقل شود یا این که تمارض می کند تا از محاکمه و قصاص رهایی یابد. قانون گذار در قانون مجازات اسلامی یک ملاک برای تشخیص مجنون ارائه کرده و در ماده ۹۴۱ آمده است: «هرگاه مرتکب در زمان ارتکاب جرم دچار اختلال روانی بوده، به نحوی که فاقد اراده یا قوه تمییز باشد، مجنون محسوب می شود.» پس وجود اختلال روانی به حدی که فرد اراده یا عقل خود را از دست بدهد، ملاک مجنون بودن افراد است. البته باید توجه داشت که مجنون بودن افراد توسط روان شناسان و روانپزشکان جنایی مورد بررسی قرار می گیرد و آنان هم با معیارهایی مانند نوع اندیشه، گفتار، رفتار، عواطف و نیز نوع نگاه فرد، سلامت روانی یا جنون وی را تعیین می کنند. اگر قاتل مجنون نابالغ باشد، مسئولیت کیفری ندارد و مجازات نمی شود. هرچند فرد مجنون که اراده یا قوه عقل برای رفتارهای خود ندارد نباید مجازات شود اما اگر حالات و رفتار وی خطرناک بوده و آزاد بودنش باعث اخلاص در امنیت و نظم جامعه باشد، در این حالت وی نباید رها شود و طبق قانون تا زمان بهبودی یا رفع حالت خطرناک در مراکز و بیمارستان های روانی مشخصی نگهداری و مراقبت می شود. نکته مهم در این رابطه ارتکاب قتل توسط مجنون ادواری است. اگر مجنون ادواری مرتکب قتل شود برای رفع مسئولیت و مجازات نشدن؛ باید در حالت جنون مرتکب جرم باشد نه در حالت سلامت عقل. تردید در جنون قاتل در زمان قتل نیز از مسائل مهمی است که قضات باید حالت قاتل را تشخیص بدهند.

سومین جنایت مرد روانی

سال ۱۳۸۵، مردی وارد کلانتری ۱۳۸ جنت آباد شد و به افسر پلیس گفت: من قاتل هستم و دقایقی پیش دختری به نام شیوا را با ۱۵ ضربه چاقو به قتل رساندم. با این اظهارات، متهم به نام رضا دستگیر شد و مأموران در اعزام به محل جنایت در جنت آباد جسد خونین دختر ۲۲ ساله ای را یافتند. متهم گفت: «چند سالی است که از بیماری اعصاب و روان به شدت رنج می برم و از مدتی پیش با شیوا دوست بودم. نمی دانم چه اتفاقی افتاد و زمانی به خود آمدم که او را با ضربات چاقو به قتل رسانده بودم. سال ۱۳۷۹ نیز در روز عاشورا مادر و خواهرم را در خواب و با چاقو کشتم. پس از دستگیری، پزشکی قانونی جنون مرا تأیید کرد و دادگاه دستور داد مرا به تیمارستان منتقل کنند و پس از بهبود از تیمارستان مرخص شدم و این جنایت را رقم زدم.»

جنایت دوم مرد روانی

۹ آذر ۱۳۹۹ پیکر خونین مرد ۳۸ ساله ای به نام فرشاد که چاقو خورده بود به بیمارستانی در ورامین منتقل شد، ولی به دلیل شدت خونریزی جان سپرد. فرشاد در کمپ ترک اعتیادی در قرچک مشغول به کار بود اما یکی از معتمدان به نام وحید با او درگیر شد و او را با چاقو زد. با این اظهارات، مأموران وحید ۳۰ ساله را دستگیر کردند و او قتل را گردن گرفت. در بازجویی ها مشخص شد وحید سه سال قبل در شهریار پدرش را با چاقو کشته و با جلب رضایت خواهر و برادرهایش خیلی زود از زندان آزاد شده بود. با افشای این ماجرا کارشناسان پزشکی قانونی پس از بررسی های بالینی اعلام کردند وحید جنون دارد و هنگام قتل اختیاری از خود نداشته است. با این اظهار نظر وی در بیمارستان روانی بستری شد و اولیای دم درخواست دیه را مطرح کردند.

از قاتلانی که بعد
ی از چوبه دار دوباره
قتل شدند

ناد به سایت